

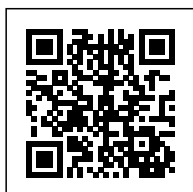
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

101/0

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou
republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci
v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná v Plzni dne 4. dubna
2013**

Zástupce předkladatele: ministr zdravotnictví
Doručeno poslancům: 22. ledna 2014 v 15:53

NÁVRH
USNESENÍ

POSLANECKÉ SNĚMOVNY
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Rámcové smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsané v Plzni dne 4. dubna 2013.

Předkládací zpráva pro Parlament České republiky

Parlamentu České republiky je opětovně předkládán vládní návrh k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcové smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby (dále jen „Rámcová smlouva“), která byla dne 4. dubna 2013 v Plzni podepsána ministry zdravotnictví obou států. Tento návrh byl Parlamentu České republiky předložen již v květnu 2013, ale vzhledem k rozpuštění Poslanecké sněmovny nebyl ratifikační proces dokončen. Vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním této mezinárodní smlouvy svým usnesením č. 164 ze dne 6. března 2013.

Mezi Českou republikou (dále jen „ČR“) a Spolkovou republikou Německo (dále jen „SRN“) je sjednána celá řada mezinárodních smluv o spolupráci v různých oblastech, žádná však o spolupráci v oblasti zdravotnictví. Díky členství obou států v Evropské unii (dále jen „EU“) je vzájemná spolupráce v oblasti zdravotnictví a ochrany veřejného zdraví rozvíjena především v rámci aktivit EU a dalších společných mezinárodněprávních závazků, zejm. na půdě Světové zdravotnické organizace. Činnost EU však v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie nezasahuje do stanovení zdravotní politiky členských států, organizace zdravotnictví a poskytování zdravotní péče, včetně jejího financování. Tyto oblasti jsou ve výhradní kompetenci členských států. EU však podporuje spolupráci mezi členskými státy zaměřenou zejm. na zlepšení vzájemného doplňování jejich zdravotních služeb v příhraničních oblastech.

Rozvoj všestranných a vzájemně výhodných vztahů se sousedními státy je i jedním z cílů české zahraniční politiky. Nástrojem napomáhajícím k dosažení tohoto cíle jsou mimo jiné smlouvy o přeshraniční spolupráci, které usnadňují spolupráci a vzájemné vztahy v příhraničním území v různých oblastech oboustranného zájmu.

Předkládaná Rámcová smlouva představuje výsledek dlouholeté snahy o prohloubení přeshraniční spolupráce v oblasti zdravotnictví, resp. zdravotnické záchranné služby (dále jen „ZZS“). Přeshraniční spolupráce, která zahrnuje i ZZS jako součást integrovaného záchranného systému ČR, je dosud ve vzájemných vztazích mezi ČR a SRN upravena pouze pro případ pomoci při katastrofách a mimořádných událostech, a to na základě Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o vzájemné pomoci při katastrofách a velkých haváriích, podepsaná dne 19. září 2000 v Berlíně (č. 10/2003 Sb. m. s.). Již v době sjednávání této smlouvy byla snaha o úpravu přeshraniční spolupráce v oblasti ZZS nad rámec uvedených mimořádných událostí, ale vzhledem ke komplexnosti a složitosti této problematiky se tomu tak nestalo.

Základním motivem pro navázání užší přeshraniční spolupráce v oblasti ZZS je především časové hledisko dostupnosti přednemocniční neodkladné péče v příhraničním území. Ze strany dotčených příhraničních regionů je o tuto spolupráci stoupající zájem. Toto téma bylo proto mj. předmětem jednání bývalého ministra zdravotnictví ČR Tomáše Julínka s delegací Státního ministerstva vnitra Svobodného státu Sasko v listopadu 2007 a následně v dubnu 2008 se spolkovou ministryní zdravotnictví Ullou Schmidt, kdy se obě strany shodly na oboustranné prospěšnosti této spolupráce a na potřebě vymezení jejího právního rámce prostřednictvím mezinárodní smlouvy, která by ji umožnila. Otázka přeshraniční spolupráce v oblasti ZZS je také často tématem jednání vrcholných představitelů obou států na různých úrovních.

SRN má smlouvy o přeshraniční spolupráci v oblasti ZZS uzavřeny s řadou sousedících zemí, včetně Polské republiky (podepsána v prosinci 2011). Jako podklad k zahájení jednání mezi ČR a SRN tak sloužila německá vzorová smlouva upravující tuto problematiku.

Za německou stranu vedlo jednání o Rámcové smlouvě Spolkové ministerstvo zdravotnictví za účasti státních ministerstev vnitra Svobodného státu Sasko a Svobodného státu Bavorsko, která jsou fakticky odpovědná za zajištění a organizaci ZZS na svém území. Spolkové ministerstvo zdravotnictví nemá zákonnou pravomoc upravovat tuto oblast, která je regulována právní úpravou jednotlivých svobodných států. Na české straně vedlo jednání Ministerstvo zdravotnictví ČR s tím, že zákonnou odpovědnost za zajištění a organizaci ZZS mají ve svém územním obvodu jednotlivé kraje. Činnosti kraje vymezené v zákoně č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, spadají do samostatné působnosti krajů.

Předkládaná mezinárodní smlouva je proto koncipována jako rámcová, která vymezuje základní právní rámec pro přeshraniční spolupráci, umožňuje určité výjimky ze stávající vnitrostátní právní úpravy obou států a ponechává prostor pro konkretizaci pravidel a podmínek přeshraniční spolupráce na domluvu oprávněných subjektů, které jsou dle vnitrostátního rozdělení kompetencí odpovědné za zajištění ZZS, tj. v ČR krajů a v SRN státních ministerstev spolkových zemí Svobodného státu Sasko a Svobodného státu Bavorsko. Využití a faktické naplnění přeshraniční spolupráce tak bude na rozhodnutí dotčených krajů a předpokládá uzavření samostatných ujednání o přeshraniční spolupráci.

Kraje budou moci využít přeshraniční spolupráci v oblasti ZZS pro zajištění nepřetržité dostupnosti ZZS zejména v řídce osídlených a z české strany obtížně dostupných příhraničních oblastech. V první fázi se předpokládá využívání přeshraniční spolupráce především na ad hoc bázi dle aktuální potřeby, v dlouhodobější perspektivě by pak kraj mohl tuto spolupráci využít i systematictěji při sestavování plánu pokrytí kraje výjezdovými základnami ZZS. Vedle budování nových výjezdových základen se jedná o jednu z možností, jak nepřetržitou dostupnost ZZS v daném kraji zabezpečit. Obdobná spolupráce v praxi funguje mezi jednotlivými kraji.

Obě smluvní strany předpokládají vzájemnou reciprocitu přeshraniční spolupráce a její využívání v těch případech, kdy je to z časového hlediska s ohledem na rozmístění výjezdových základen a odpovídajících zdravotnických zařízení, resp. poskytovatelů akutní lůžkové péče vhodné. Z tohoto důvodu se předpokládá, že realizace Rámcové smlouvy nepřinese zvýšené nároky ani na státní rozpočet, ani na finanční prostředky z veřejného zdravotního pojištění. Více k otázce úhrady přeshraniční spolupráce – viz ad článek 11 níže.

Rámcová smlouva obsahuje ustanovení o věcech, jejichž úprava je vyhrazena zákonu ve smyslu článku 49 písm. e) ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Ústava“), proto se jedná o smlouvu prezidentské kategorie. Rovněž obsahuje ustanovení o právech a povinnostech osob ve smyslu článku 49 písm. a) Ústavy. Z tohoto důvodu je před ratifikací prezidentem ČR předkládána k vyslovení souhlasu oběma komorám Parlamentu ČR. Po svém vstupu v platnost a po publikaci ve Sbírce mezinárodních smluv se v souladu s článkem 10 Ústavy stane součástí českého právního řádu.

Rámcová smlouva jde v některých aspektech nad rámec platné právní úpravy dané zákonem č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě. Jedná se o § 5 odst. 5 a § 8 odst.

2. Tato ustanovení nepředpokládají působení poskytovatele ZZS z jiného státu na území kraje. Při provádění Rámcové smlouvy se bude postupovat v souladu s článkem 10 Ústavy ČR, tj. bezprostředně na základě textu Rámcové smlouvy, která po schválení Parlamentem ČR, ratifikaci prezidentem republiky a řádném vyhlášení ve Sbírce mezinárodních smluv bude mít přednost před zákonnou úpravou.

Text Rámcové smlouvy je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky vyplývajícími z členství ČR v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Pro informace je dále uveden stručný popis organizace poskytování ZZS v ČR a v SRN.

Systém poskytování ZZS v ČR

Základní právní úprava poskytování ZZS v ČR je obsažena v zákoně č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, který nabyl účinnosti 1. dubna 2012. Tento zákon definuje ZZS jako zdravotní službu, v jejímž rámci je na základě tísňové výzvy (na číslo tísňového volání 155 nebo na jednotné evropské číslo tísňového volání 112) poskytována zejména přednemocniční neodkladná péče osobám se závažným postižením zdraví nebo v přímém ohrožení života. Odpovědnost za zajištění nepřetržité dostupnosti ZZS v daném územním obvodu má kraj, který tyto činnosti vykonává v rámci samostatné působnosti. ZZS je na území kraje poskytována jedním poskytovatelem ZZS, který má oprávnění k poskytování ZZS podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. a nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 437/2012 Sb., a je krajem zřizován jako příspěvková organizace. Dostupnost ZZS je dána zejm. plánem pokrytí území kraje výjezdovými základnami ZZS, který stanoví počet a rozmístění výjezdových základen v závislosti na demografických, topografických a rizikových parametrech území jednotlivých obcí (a městských částí) tak, aby místo události bylo dosažitelné z nejbližší výjezdové základny v dojezdové době do 20 minut od okamžiku převzetí pokynu k výjezdu výjezdovou skupinou.

ZZS je zajišťována prostřednictvím výjezdových skupin ZZS, které se podle typu dopravních prostředků člení na pozemní, letecké a vodní. Letadla určená pro zajištění ZZS ze zákona smluvně zajišťuje Ministerstvo zdravotnictví ČR s provozovateli letadel. Na činnosti leteckých výjezdových skupin ZZS se vedle soukromých provozovatelů podílí svými letadly také Policie ČR (v Praze a Středočeském kraji) a Armáda ČR (v Plzeňském a Karlovarském kraji). Poskytovatel ZZS může zajistit činnosti pozemních výjezdových skupin také prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování přepravy pacientů neodkladné péče podle zákona o zdravotních službách, a to na základě dohody s tímto poskytovatelem zdravotních služeb. Podle složení a povahy činnosti se výjezdové skupiny člení na výjezdové skupiny rychlé lékařské pomoci (RLP), jejichž členem je lékař, a výjezdové skupiny rychlé zdravotnické pomoci (RZP), jejichž členy jsou zdravotničtí pracovníci nelékařského zdravotnického povolání. Výjezdové skupiny mohou rovněž vykonávat činnosti v rámci setkávacího systému (rendez-vous), kdy operátor zdravotnického operačního střediska vysílá na místo události jednu nebo více výjezdových skupin RLP a jednu nebo více výjezdových skupin RZP, kde se setkávají. Poskytování ZZS je koordinováno prostřednictvím zdravotnických operačních středisek, která jsou povinnou součástí zdravotnických zařízení poskytovatelů ZZS.

Zákonem č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byli poskytovatelé ZZS začleněni do integrovaného záchranného systému a stali se tak vedle Hasičského záchranného sboru ČR a Policie ČR jednou ze základních složek integrovaného záchranného systému, v jehož rámci se podílí na přípravě řešení mimořádných událostí a provádění záchranných a likvidačních prací.

Činnosti poskytovatele ZZS jsou financovány z veřejného zdravotního pojištění, jde-li v souladu s § 28 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, o hrazené zdravotní služby, ze státního rozpočtu, ze kterého se hradí náklady na provoz letadel určených pro zajištění ZZS, a z rozpočtů krajů, ze kterých jsou hrazeny náklady nehrzené z výše uvedených zdrojů.

Systém poskytování ZZS v SRN

V SRN je ZZS součástí veřejných služeb obecného zájmu. Odpovědnost za zajištění ZZS mají jednotlivé spolkové země, do jejichž pravomoci spadá také právní regulace této oblasti. V SRN tak existuje 16 zákonných předpisů regulujících poskytování ZZS v jednotlivých spolkových zemích. Vzhledem k přeshraniční spolupráci s ČR je relevantní Bavorský zákon o zdravotnické záchranné službě z 22. července 2008 (*Bayerisches Rettungsdienstgesetz*) a Saský zákon o požární ochraně, zdravotnické záchranné službě a ochraně před katastrofami z 24. června 2004 (*Sächsisches Gesetz über den Brandschutz, Rettungsdienst und Katastrophenschutz*). Právní úprava a organizace poskytování ZZS je v obou spolkových zemích v základních rysech stejná. Zajištění ZZS pak spolkové země dále delegují na komunitní úroveň (obce, města, okresy a účelové svazy). Jednotlivé obce zajišťují ZZS nejen vlastními silami, ale také prostřednictvím nasmlouvaných poskytovatelů ZZS (zejména neziskové a humanitární organizace a částečně komerční subjekty). V oblasti pozemních výjezdových skupin se jedná především o Německý Červený kříž, Organizaci Johanitů, Maltézský řád, Svaz Samaritánů.

V rámci ZZS (*Rettungsdienst*) jsou poskytovány dva základní druhy služeb: přednemocniční neodkladná péče (*Notfallrettung*) poskytovaná osobám v akutním ohrožení života a zdraví, a ostatní služby, v rámci kterých je poskytována zdravotní péče a přeprava pacientům, kteří nejsou definováni jako „urgentní“ (*Notfallpatienten*). Jedná se zejm. o přepravu nemocných (*Krankentransport*) mezi zdravotnickými zařízeními, do zdravotnických zařízení a zpět do vlastního sociálního prostředí. Právní úprava jednotlivých svobodných států pak mírně modifikuje tyto základní druhy služeb poskytovaných v rámci ZZS. V Bavorsku tak existují i tzv. mobilní jednotky intenzivní péče (*Intensivtransport*), které zajišťují přepravu pacientů ve vážném zdravotním stavu, kteří vyžadují vyšší úroveň poskytování zdravotní péče během jejich přepravy do jiného zdravotnického zařízení, nebo tzv. přeprava pacientů za doprovodu lékaře (*Artbegleiteter Patiententransport*). Obě tyto služby spadají pod obecnou definici přepravy pacientů (*Krankentransport*).

Typově jsou výjezdové skupiny ZZS v SRN srovnatelné s ČR, tj. výjezdové skupiny pozemní, letecké a vodní a dále výjezdové skupiny RLP a RZP s využitím systému rendez-vous. Na plnění úkolů ZZS se podílí také horská a speleologická záchranná služba. Poskytování ZZS je primárně financováno veřejnými zdravotními pojišťovnami, některé provozní náklady pak hradí stát (v Bavorsku např. pořizovací náklady na vybavení komunikačními prostředky a informační technikou). Číslo tísňového volání pro hasiče a ZZS je 112. Poskytování ZZS je koordinováno

prostřednictvím operačních středisek (v současné době dochází k integraci operačních středisek ZZS s operačními středisky pro hlášení požáru do tzv. integrovaných operačních středisek). Dojezdová doba je zpravidla do 12 minut od výjezdu vozidla ZZS, v málo osídlených oblastech se slabým silničním provozem pak 15 minut. Pokrytí daného území výjezdovými základnami je součástí plánu pokrytí.

Dále je uveden podrobnější popis obsahu jednotlivých článků Rámcové smlouvy.

Ad článek 1) Vymezení pojmů

V zájmu jednotného výkladu Rámcové smlouvy a navazujících ujednání o přeshraniční spolupráci jsou v prvním článku definovány základní pojmy užívané v oblasti ZZS. Vzhledem k rozdílné právní úpravě ZZS a užívané terminologie v obou státech bylo nezbytné najít kompromisní znění obsahu těchto základních pojmů, které jsou klíčové pro celkový koncept přeshraniční spolupráce. Obě smluvní strany tak v těchto definicích udělaly určitý posun od vnitrostátní právní úpravy.

ZZS je zde definována jako zdravotní služba, v jejímž rámci je na základě vyhodnoceného tísňového volání poskytována přednemocniční neodkladná péče a přeprava nemocných. Pro ČR z této definice vyplývá širší vnímání ZZS v porovnání se zákonem o zdravotnické záchranné službě, který ZZS váže zejm. na poskytování přednemocniční neodkladné péče. V tomto směru byla velmi silná pozice německé strany, která přepravu nemocných řadí mezi činnosti poskytované v rámci ZZS. Pojem přednemocniční neodkladná péče je v právních úpravách obou smluvních stran de facto totožný, proto i definice tohoto pojmu v Rámcové smlouvě je velmi blízká vnitrostátní právní úpravě.

Přeprava nemocných v intencích Rámcové smlouvy představuje paralelu českému termínu přeprava pacientů neodkladné péče ve smyslu § 2 odst. 2 písm. f) zákona o zdravotních službách, která dle české vnitrostátní právní úpravy sice nespadá pod zdravotní služby poskytované v rámci ZZS, ale česká strana ji pro účely Rámcové smlouvy může do rozsahu ZZS zahrnout. Přeprava pacientů neodkladné péče je zdravotní služba, jejíž poskytování je vázáno na získání oprávnění dle zákona o zdravotních službách, je koordinováno zdravotnickým operačním střediskem, hrazeno z veřejného zdravotního pojištění a může ji poskytovat i poskytovatel ZZS. Poskytovatelé této zdravotní služby mají ze zákona stejné personální, věcné a technické vybavení jako poskytovatelé ZZS.

Ad článek 2) Účel

Účelem smluvní úpravy je vymezení základního právního rámce pro přeshraniční spolupráci v oblasti ZZS s cílem zajistit nepřetržitou dostupnost této zdravotní služby v příhraničních oblastech definovaných v článku 3 Rámcové smlouvy.

Ad článek 3) Oblast působnosti

V tomto článku jsou taxativně vymezeny příhraniční oblasti, na které se Rámcová smlouva vztahuje. V ČR se jedná o Liberecký kraj, Ústecký kraj, Karlovarský kraj, Plzeňský kraj a Jihočeský kraj a v SRN o Svobodný stát Sasko a Svobodný stát Bavorsko.

Samotný termín „příhraniční území“ nemá žádnou obecně platnou definici, a to ani v právu EU. V mezinárodněsmluvní úpravě se územní rozsah tohoto pojmu definuje ad hoc pro daný případ. Pro potřeby Rámcové smlouvy je příhraniční území definováno pomocí taxativně uvedených územních samosprávných celků. Pro faktické provádění přeshraničních zásahů výjezdových skupin ZZS není vyloučeno konkrétnější vymezení „zásahového území“ v jednotlivých ujednáních o přeshraniční spolupráci na základě vyhodnocení účelnosti těchto zásahů v dané lokalitě.

Pokud jde o osobní působnost, bude se Rámcová smlouva vztahovat na osoby, jejichž zdravotní stav bude vyžadovat poskytnutí ZZS v dané příhraniční oblasti.

Ad článek 4) Ujednání o přeshraniční spolupráci

Samotná Rámcová smlouva vytváří právní podmínky pro umožnění přeshraniční spolupráce v oblasti ZZS. K jejímu faktickému naplnění pak musí být stanoveny konkrétní podmínky a pravidla spolupráce v dané příhraniční oblasti, a to ve formě samostatných ujednání o přeshraniční spolupráci v oblasti ZZS.

V tomto článku jsou taxativně uvedeny subjekty, které jsou k uzavírání těchto ujednání oprávněny, včetně stanovení oblastí, které musí být předmětem této úpravy. Jedná se zejména o stanovení podmínek a postupů pro:

- organizaci poskytování ZZS v rámci přeshraniční spolupráce,
- provádění zásahu výjezdové skupiny ZZS jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,
- nasazení dopravních prostředků ZZS jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,
- stanovení zdravotnického zařízení (poskytovatele akutní lůžkové péče), kam bude pacient přepraven,
- vyúčtování a úhradu nákladů přeshraniční spolupráce,
- vzájemnou komunikaci,
- hodnocení a kontrolu kvality a bezpečí ZZS,
- vedení dokumentace a statistické evidence přeshraniční spolupráce,
- rozsah pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při provádění přeshraničních zásahů výjezdové skupiny ZZS.

Dále jsou zde stanovena základní pravidla přeshraniční spolupráce, kterou budou koordinovat příslušná zdravotnická operační střediska obou smluvních stran, která vyhodnotí potřebu přeshraničního nasazení výjezdové skupiny ZZS. Spolupráce bude vždy probíhat na základě žádosti o spolupráci a její akceptace druhou stranou. Pacient bude převezen do nejrychleji dosažitelného a s ohledem na jeho zdravotní stav vhodného zdravotnického zařízení poskytovatele akutní lůžkové péče, které bude určeno příslušným zdravotnickým operačním střediskem. Pokud to jeho zdravotní stav dovolí, bude pacient, který má v době zásahu výjezdové skupiny ZZS své bydliště na území jedné smluvní strany, zpravidla přepraven na území této smluvní strany.

K jednáním o textu jednotlivých ujednání o přeshraniční spolupráci by kraje měly přizvat zástupce Ministerstva zdravotnictví ČR, a to v případě, že by předpokládaná spolupráce měla

zahrnovat i využívání leteckých výjezdových skupin ZZS (provoz letadel určených pro poskytování ZZS smluvně zajišťuje a hradí Ministerstvo zdravotnictví ČR), a zdravotních pojišťoven v případě, že by předpokládaná přeshraniční spolupráce měla dopad do veřejného zdravotního pojištění.

Ad článek 5) Členové výjezdové skupiny

Tímto ustanovením je vytvářena fikce uznání profesní kvalifikace zdravotnických pracovníků oprávněných vykonávat činnosti výjezdové skupiny ZZS a způsobilých k výkonu zdravotnického povolání dle vnitrostátních právních předpisů jedné smluvní strany k přechodnému výkonu těchto činností při přeshraničním nasazení na území druhé smluvní strany. Tito zdravotničtí pracovníci budou rovněž osvobozeni od povinného členství v profesních komorách druhé smluvní strany. Vychází se z předpokladu, že obě smluvní strany aplikují směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2005/36 ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, která stanovuje pravidla pro uznávání odborné kvalifikace pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkonu na území členského státu, který je odlišný od státu, kde dotyčná osoba nabyla svou odbornou kvalifikaci a současně stanovuje základní podmínky a předpoklady pro získání dané odborné kvalifikace. Na základě vzájemného porovnání kvalifikačních požadavků a odborné přípravy zdravotnických pracovníků podílejících se na poskytování ZZS obou smluvních stran lze konstatovat, že tyto požadavky a předpoklady jsou v zásadě srovnatelné.

Při přeshraničním zásahu budou mít členové výjezdové skupiny ZZS na území druhé smluvní strany stejné profesně-právní postavení jako členové výjezdové skupiny ZZS této druhé smluvní strany, tj. budou v postavení „domácích“ členů výjezdové skupiny ZZS, a bude se na ně standardně vztahovat princip územní teritoriality. Při vlastním poskytování ZZS na území druhé smluvní strany se však členové výjezdové skupiny ZZS budou řídit vlastními doporučenými postupy pro poskytování zdravotní péče, k jejichž používání jsou zvyklí a školení. V praxi to bude znamenat, že zdravotničtí pracovníci české výjezdové skupiny ZZS budou při zásahu na území SRN sice podléhat německé zákonné úpravě poskytování ZZS, ale současně budou postupovat v souladu s českými medicínskými postupy, a obráceně.

V SRN jsou zdravotničtí pracovníci výjezdové skupiny ZZS v postavení úřední osoby a z tohoto titulu jim vznikají další závazky. Vzhledem k tomu, že v ČR tyto zdravotničtí pracovníci nemají postavení úřední osoby, je v textu Rámcové smlouvy použit termín „stejně profesně-právní postavení“, kterým se staví naroveň profesní status, tj. zdravotnický pracovník výjezdové skupiny ZZS obou smluvních stran bez nutnosti dodatečných povinností vázících se k postavení úřední osoby v pojetí německé právní úpravy.

Ad článek 6) Překračování státních hranic

Tento článek řeší situace, kdy je třeba, aby zúčastněné osoby (zdravotničtí pracovníci výjezdové skupiny ZZS i osoby, kterým je poskytována ZZS) překročily státní hranice, avšak nemají u sebe potřebné doklady, jež jsou jinak při překračování státních hranic obvykle vyžadovány. V těchto případech jsou osoby od povinnosti mít u sebe tyto doklady osvobozeny, a to až do chvíle, než mohou potřebné doklady obdržet nebo získat doklady náhradní. Současně se předpokládá, že budou reflektovány zvláštní okolnosti daného případu, zejména zdravotní

stav pacienta a jeho reálná možnost potřebné doklady obdržet v určitém čase. Pro případ, že dotčená osoba nemůže získat potřebné doklady, je v odstavci 2 zakotvena povinnost státu, z jehož území došlo k překročení státních hranic, přijmout takovou osobu na své území bez formalit. Tento článek dále zavádí zvláštní režim pro případ, že v souladu s právními akty EU dojde k dočasnému znovuzavedení ochrany hranic a budou stanovena místa pro překračování státních hranic. Dopravní prostředky ZZS a dotčené osoby (členové výjezdové skupiny ZZS a pacienti) budou moci po předchozím informování příslušných orgánů odpovědných za ochranu státních hranic překračovat státní hranice i mimo tato stanovená místa.

Ad článek 7) Zvláštní postavení dopravních prostředků zdravotnické záchranné služby

Tento článek upravuje postavení dopravních prostředků ZZS při přeshraničním nasazení. Vozidla ZZS jedné smluvní strany budou mít při přeshraničním nasazení stejná zvláštní práva a právo přednosti jízdy v souladu s pravidly silničního provozu jako vozidla ZZS smluvní strany, na jejímž území k zásahu dochází. Vozidla ZZS budou při zásahu na území druhé smluvní strany osvobozena od poplatků za užití zpoplatněné pozemní komunikace. V ČR se jedná o tzv. časové zpoplatnění pro silniční motorová vozidla, jejichž největší povolená hmotnost je do 3,5 tuny (v souladu s § 20a odst. 1 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, mohou silniční motorová vozidla ZZS užívat zpoplatněné pozemní komunikace bez poplatku, jsou-li vybavena zvláštním výstražným světlem) a tzv. výkonové zpoplatnění (mýto) pro silniční motorová vozidla, jejichž největší povolená hmotnost činí více než 3,5 tuny.

Dopravním prostředkům ZZS bude umožněno na území druhé smluvní strany používat vlastní zvláštní výstražná světla a zvláštní výstražná zvuková znamení. Rovněž je zde zakotveno vzájemné uznání nezbytných dokladů jako např. technických průkazů, řidičských průkazů, řidičských oprávnění atd.

Ad článek 8) Vybavení výjezdové skupiny

Vybavení výjezdové skupiny ZZS potřebné k provádění přeshraničních zásahů bude muset splňovat požadavky stanovené právními předpisy platnými v místě, kde je daná výjezdová skupina ZZS umístěna. K převozu vybavení výjezdové skupiny ZZS nebude potřeba žádné povolení národních institucí a nebude podléhat žádným zákazům nebo omezením dovozu či vývozu. Do vybavení výjezdové skupiny ZZS patří jak léčiva, tak zdravotnické prostředky. Na základě tohoto ustanovení nebude k vývozu nebo dovozu hromadně vyráběných léčivých přípravků obsahujících návykové látky anebo přípravky obsahujících efedrin nebo pseudoefedrin, které jsou součástí vybavení dopravního prostředku ZZS při přeshraničním nasazení podle Rámcové smlouvy, vyžadováno povolení příslušné národní instituce.

Ad článek 9) Používání letadel pro zdravotnickou záchrannou službu

Letadla určená pro zajištění ZZS budou moci být pro přeshraniční nasazení použita pouze pro poskytnutí tzv. Vrtulníkové letecké zdravotnické záchranné služby (Helicopter Emergency Medical Service – HEMS) ve smyslu JAR-OPS 3. Lety HEMS jsou záchrannými lety do terénu nebo určené k neodkladnému transportu pacienta mezi zdravotnickými zařízeními, resp. poskytovateli akutní lůžkové péče. Hlavním požadavkem je bezprostřední neodkladné

provedení takového záchranného letu, bez něhož by jinak došlo k ohrožení života postiženého pacienta nebo k závažné poruše jeho zdraví.

Při přeshraničním nasazení je pro letadla určená k poskytování ZZS jedné smluvní strany upravena možnost přelétat území druhé smluvní strany a přistávat a startovat i z jiných míst než z povolených letišť a ploch určených k přistávání a vzletům, což je plně v souladu s účelem a principem letů HEMS. V souladu se zákonem č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcím předpisem (vyhláška č. 108/1997 Sb.) není v ČR nutný souhlas majitele pozemku k přistání letadel určených k poskytování ZZS neboť se jedná o lety ve veřejném zájmu. Provozovatelé těchto letadel jsou pro případ vzniku škody na cizím majetku pojištěni.

Pravidla a podmínky pro využití letadel k přeshraničním zásahům by měla být stanovena v jednotlivých ujednáních o přeshraniční spolupráci – viz článek 4 odst. 4 bod 3 (nasazení dopravních prostředků ZZS jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany). Vzhledem k tomu, že smluvní zajištění a úhrada nákladů na provoz letadel určených pro zajištění ZZS je odpovědností Ministerstva zdravotnictví ČR, bude se ministerstvo těchto jednání účastnit.

Ad článek 10) Ochrana osobních údajů

Základním principem předkládané mezinárodněsmluvní úpravy je zachování principu teritoriality, ze kterého vyplývá dodržování právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území k zásahu výjezdové skupiny ZZS dochází. Obě smluvní strany se shodly na tom, že základní pravidla úpravy ochrany osobních údajů jsou daná právem EU, Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, která je transponována do vnitrostátních právních předpisů, v ČR zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Úroveň ochrany osobních údajů je tak v obou státech srovnatelná. Smluvní strany se proto zavazují při realizaci Rámcové smlouvy dodržovat pravidla daná příslušnými právními předpisy EU a vnitrostátními právními předpisy.

Ad článek 11) Úhrada nákladů

Jak bylo uvedeno výše, v ČR odpovídá za zajištění ZZS v rámci svého územního obvodu kraj, který tyto služby zajišťuje prostřednictvím poskytovatele ZZS, příspěvkové organizace kraje. Činnosti poskytovatele ZZS jsou financovány z veřejného zdravotního pojištění (30%), jde-li o hrazené zdravotní služby, ze státního rozpočtu, ze kterého jsou Ministerstvem zdravotnictví ČR hrazeny náklady na provoz letadel určených pro zajištění ZZS, a z rozpočtů krajů, ze kterých jsou hrazeny náklady nehrzené z výše uvedených zdrojů (70%). V SRN je odpovědnost za zajištění ZZS v kompetenci jednotlivých spolkových zemí a činnosti poskytovatelů ZZS jsou hrazeny primárně z prostředků veřejných zdravotních pojišťoven, některé provozní náklady pak hradí stát.

S ohledem na vnitrostátní rozdělení kompetencí a s vědomím toho, že využívání přeshraniční spolupráce se může v jednotlivých krajích lišit, je ke stanovení pravidel úhrady nákladů ponechán prostor pro individuální dohody oprávněných subjektů v ujednáních

o přeshraniční spolupráci. Předpokládáme, že nastavení těchto pravidel bude předcházet analýza pokrytí daného příhraničního území výjezdovými základnami a rozmístění odpovídajících zdravotnických zařízení, resp. poskytovatelů akutní lůžkové péče, odhad počtu a druhu případných přeshraničních zásahů a z toho vyplývajících finančních dopadů.

Vzhledem k rozdílné výši úhrad za poskytovanou ZZS v ČR a v SRN je v dlouhodobé perspektivě přeshraniční spolupráce realizovatelná za předpokladu nákladové neutrality pro obě strany. Máme-li na zřeteli základní účel přeshraniční spolupráce, tj. záchrana života a zdraví, pak musíme konstatovat, že zásah české výjezdové skupiny ZZS má stejnou hodnotu jako zásah německé výjezdové skupiny ZZS. Na základě této úvahy by pak bylo vhodné vést diskuse o nastavení pravidel úhrady přeshraniční spolupráce.

Jako administrativně nejjednodušší řešení se nabízí bezplatnost této spolupráce založené na předpokládané reciprocitě. Na tomto principu je založena i smlouva o přeshraniční spolupráci mezi SRN a Polskem, která sice také ponechává stanovení pravidel úhrady nákladů přeshraniční spolupráce na dohodu oprávněných subjektů, ale současně uvádí, že tato pravidla by měla předpokládat bezplatnost poskytnuté pomoci.

Pokud by oprávněné subjekty zvažovaly možnost definování nějakého úhradového mechanismu, pak si lze představit např. stanovení základních zúčtovacích sazeb (paušálů) za jednotlivé přeshraniční zásahy. Bude-li počet uskutečněných přeshraničních zásahů víceméně stejný, bylo by pak možné dlužné částky vzájemně započítat.

V případě systematictějšího využívání přeshraniční spolupráce a jejího začlenění do plánu pokrytí kraje výjezdovými základnami může přicházet v úvahu také postup, kdy český poskytovatel ZZS na základě Rámcové smlouvy, resp. ujednání o přeshraniční spolupráci de facto „nasmlouvá“ zajištění ZZS s německým poskytovatelem ZZS, jehož výjezdové skupiny bude využívat, a úhradu nákladů poskytnuté služby pak standardně vyúčtuje.

Tam, kde to bude přicházet v úvahu, se bude aplikovat právní úprava EU, která stanovuje zejm. pravidla čerpání nezbytné zdravotní péče a její úhrady. Jedná se o Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/04 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/09, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/04 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/10, kterým se rozšiřuje působnost dříve uvedených dvou nařízení i na občany třetích států, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (dále jen „koordinační nařízení EU“). Na základě těchto předpisů EU mají zahraniční pojištěnci (pojištěnci EU, EHP a Švýcarska) při pobytu na území jiného členského státu nárok na čerpání nezbytné zdravotní péče na účet své domácí zdravotní pojišťovny, a to za stejných podmínek jako místní pojištěnci. Náklady zdravotní péče čerpané např. českými pojištěnci v jiném členském státě EU, EHP a Švýcarsku (stejně jako náklady zdravotní péče poskytnuté v ČR a výpomocně uhrazené českými zdravotními pojišťovnami pojištěným osobám z těchto států) jsou nejdříve uhrazeny nositelem zdravotního pojištění v místě ošetření (tj. institucí, která v daném státě hradí náklady zdravotní péče) a ten poté tyto náklady přeúčtuje příslušné české zdravotní pojišťovně. Toto přeúčtování probíhá prostřednictvím tzv. styčných orgánů členských států EU. V ČR je tímto styčným místem Centrum mezistátních úhrad (CMÚ) a v SRN pak Německé styčné místo pro zdravotní pojištění v zahraničí (DVKA).

Pro úplnost dodáváme, že u ostatních cizinců se v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyžaduje prokázání schopnosti uhradit náklady na zdravotní péči čerpanou na území ČR. Tuto povinnost je možno splnit uzavřením komerčního zdravotního pojištění, pokud zdravotní péče není hrazena na základě mezinárodní smlouvy nebo z veřejného zdravotního pojištění nebo pokud cizinec neprokáže, že je zdravotní péče hrazena jiným způsobem (např. vládní stipendisté).

Koordinální nařízení EU však nebudou v řadě předpokládaných případů přeshraniční spolupráce (členové české výjezdové skupiny ZZS poskytnou zdravotní péči německému občanovi na území SRN) aplikovatelná, protože se vztahují na čerpání zdravotní péče na území jiného členského státu EU než je stát pojištění dotčené osoby (tj. v zahraničí je pojištěnec). Při přeshraniční spolupráci dle Rámcové smlouvy se na území jiného státu EU ocitá poskytovatel ZZS.

Ad článek 12) Odpovědnost a náhrada škody

Dle českého právního řádu za škodu způsobenou v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb odpovídá poškozenému poskytovatel zdravotních služeb, a to podle § 2894 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. V případě škody způsobené členy výjezdových skupin v souvislosti s poskytováním ZZS pak za tuto škodu odpovídá poskytovatel ZZS. Náhrada takto způsobené škody je kryta pojištěním odpovědnosti za škodu, které musí mít v souladu s § 45 odst. 2 písm. n) zákona o zdravotních službách sjednán každý poskytovatel zdravotních služeb. Dle tohoto ustanovení je poskytovatel zdravotních služeb povinen uzavřít pojistnou smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti poskytováním zdravotních služeb, a to v rozsahu, v jakém lze rozumně předpokládat, že by jej mohla taková odpovědnost postihnout a toto pojištění musí trvat po celou dobu poskytování zdravotních služeb.

Zdravotnický pracovník – zaměstnanec, který způsobil zaměstnavateli škodu zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi, nese obecnou odpovědnost jen vůči svému zaměstnavateli podle § 250 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“). V případě škody způsobené z nedbalosti je výše požadované náhrady škody omezena na maximální částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku – rozsah náhrady škody u obecné odpovědnosti se řídí § 257 a 260 zákoníku práce.

V mezinárodní smlouvě uzavírané mezi členskými státy EU není možné zakotvit kolizní úpravu odpovědnosti za škodu, ani pravidla mezinárodní soudní příslušnosti, neboť se jedná o oblast ve výlučné kompetenci EU. V případě způsobení a vzniku škody při provádění Rámcové smlouvy se tak bude jednat o občanskoprávní mimosmluvní závazkový vztah s mezinárodním prvkem, na nějž se použije Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (dále jen „Nařízení Řím II“). Dle článku 4 tohoto nařízení je rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z civilních deliktů, právo země, kde škoda vznikla, bez ohledu na to, ve které zemi došlo ke skutečnosti, jež vedla ke vzniku škody, a bez ohledu na to, ve které

zemi nebo zemích se projevily nepřímé následky této skutečnosti. Mají-li však osoba, vůči které je vznášen nárok na náhradu škody, a poškozený v okamžiku vzniku škody obvyklé bydliště ve stejné zemi, použije se právo této země. Odst. 3 článku 4 nařízení dále stanoví, že vyplývá-li ze všech okolností případu, že je civilní delikt zjevně úžeji spojen s jinou zemí, než je země uvedená v předchozích případech, použije se právo této jiné země.

Rovněž je třeba vzít v úvahu právní úpravu závazkových vztahů z pracovních smluv s cizím prvkem, na něž se vztahuje Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (tzv. Řím I). Podle článku 8 odst. 2 tohoto nařízení se individuální pracovní smlouva v případě, že rozhodné právo nebylo zvoleno stranami, řídí právem země, v níž, případně, z níž, zaměstnanec při plnění smlouvy obvykle vykonává svou práci. Odstavec 3 pak stanoví, že nelze-li rozhodné právo takto určit, řídí se smlouva právem země, v níž se nachází provozovna, která zaměstnance zaměstnala. Vyplývá-li z celkových okolností, že je smlouva úžeji spojena s jinou zemí, než je země uvedena v odst. 2 nebo 3, použije se, dle ustanovení článku 8 odst. 4., právo této jiné země.

Rámcovou smlouvou se nebude zavádět odlišná právní úprava odpovědnosti a náhrady škody a na právní vztahy vzniklé při provádění Rámcové smlouvy se bude aplikovat výše uvedená právní úprava, tj. příslušné vnitrostátní právní předpisy, právo EU a dále použitelné mezinárodní smlouvy, což je Úmluva o právu použitelném na dopravní nehody, Haag, 4. května 1971, jejíž smluvní stranou je však pouze ČR.

Poskytovatelé ZZS, kteří se budou podílet na přeshraniční spolupráci, musí mít uzavřeno pojištění odpovědnosti za škody způsobené při poskytování ZZS na území druhé smluvní strany. Rozsah tohoto pojištění odpovědnosti za škody bude stanoven v jednotlivých ujednáních o přeshraniční spolupráci na základě dohody příslušných subjektů.

Teoreticky lze k řešení odpovědnostních vztahů, které mohou nastat při uplatňování Rámcové smlouvy, resp. ujednání o přeshraniční spolupráci použít i následující výklad. Český poskytovatel ZZS na základě Rámcové smlouvy, resp. ujednání o přeshraniční spolupráci de facto „nasmlouvá“ zajištění ZZS s německým poskytovatelem ZZS. Z tohoto by bylo možné dovodit odpovědnost tuzemského poskytovatele ZZS za případně vzniklou škodu při činnosti členů výjezdové skupiny zahraničního poskytovatele ZZS.

Ad článek 13) Společná komise

Smluvní strany sjednávají vznik Společné komise složené ze zástupců obou smluvních stran. Přesné složení a způsob fungování bude konkretizován ve statutu, k jehož přípravě budou zmocněni zástupci obou smluvních stran, a to bez zbytného prodlení po nabytí platnosti Rámcové smlouvy.

Prostřednictvím Společné komise budou smluvní strany vzájemně konzultovat a spolupracovat s cílem řešit jakékoliv problémy či spory, které mohou vyvstat v souvislosti s výkladem a prováděním Rámcové smlouvy. Za českou stranu se předpokládá, že členy komise budou zejména zástupci Ministerstva zdravotnictví ČR, příslušných krajů, zdravotních pojišťoven (Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a Svaz zdravotních pojišťoven ČR), Asociace

Zdravotnických záchranných služeb ČR a České společnosti urgentní medicíny a medicíny katastrof J. E. Purkyně.

Ad článek 14) Vztah k jiným mezinárodním smlouvám

Tímto ustanovením smluvní strany konstatují, že Rámcová smlouva nebude mít dopad na úpravu přeshraniční spolupráce smluvních stran při katastrofách a velkých haváriích, která je upravena samostatnou smlouvou v gesci Ministerstva vnitra (sdělení MZV č. 10/2003 Sb.m.s.).

Ad článek 15) Závěrečná ustanovení

V tomto článku jsou obsažena standardní ustanovení o vstupu smlouvy v platnost a možnosti jejího vypovězení či změny.

Současně s ukončením platnosti Rámcové smlouvy by došlo i k ukončení platnosti jednotlivých ujednání o přeshraniční spolupráci uzavřených mezi oprávněnými subjekty v souladu s článkem 4 této Rámcové smlouvy.

V Praze dne 17. ledna 2014

předseda vlády

Ing. Jiří Rusnok, v. r.

Rámcová smlouva

mezi

Českou republikou

a

Spolkovou republikou Německo

o

přeshraniční spolupráci

v oblasti zdravotnické záchranné služby

Česká republika
a
Spolková republika Německo.
dále jen „smluvní strany“

uvědomující si stoupající pohyb osob mezi oběma státy a s vědomím požadavku trvalého zlepšování kvality, bezpečí a dostupnosti zdravotní péče.

vedeny přáním vytvořit základy pro hlubší přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby a usnadnit přístup k této zdravotní službě v příhraničním území.

jsouce rozhodnuty usnadňovat a podporovat přeshraniční spolupráci zejména uzavřením ujednání o přeshraniční spolupráci na regionální úrovni.

ve snaze zjednodušit administrativní postupy při respektování vnitrostátních právních předpisů, mezinárodněprávních závazků obou smluvních stran a práva Evropské unie.

se dohodly na následujícím:

Článek 1
Vymezení pojmů

Pro účely výkladu této Rámcové smlouvy a ujednání o přeshraniční spolupráci uzavřených na základě této Rámcové smlouvy se rozumí:

1. „zdravotnickou záchrannou službou“ – zdravotní služba, v jejímž rámci je na základě vyhodnoceného tísňového volání poskytována přednemocniční neodkladná péče a přeprava nemocných;
2. „přednemocniční neodkladnou péčí“ – neodkladná zdravotní péče o pacienta, který se nachází ve zdravotním stavu, který vede nebo může vést k závažným nebo trvalým postižením zdraví nebo k úmrtí, a která je poskytována výjezdovou skupinou na místě zásahu, jakož i během prevozu pacienta do nejrychleji

dosažitelného a s ohledem na zdravotní stav pacienta vhodného zdravotnického zařízení určeného příslušným zdravotnickým operačním střediskem:

3. „přpravou nemocných“ – prevoz pacienta, jehož zdravotní stav vyžaduje soustavné poskytování odpovídající zdravotní péče během prevozu dopravním prostředkem zdravotnické záchranné služby;
4. „dopravním prostředkem zdravotnické záchranné služby“ – vozidlo, plavidlo nebo letadlo určené v souladu s právními předpisy smluvních stran pro zajišťování zdravotnické záchranné služby;
5. „výjezdovou skupinou“ – zdravotničtí pracovníci, splňující kvalifikaci pro poskytování zdravotnické záchranné služby podle právních předpisů smluvních stran, a další osoby podílející se podle těchto právních předpisů na zajišťování zdravotnické záchranné služby;
6. „zásahem výjezdové skupiny“ – činnost členů výjezdové skupiny od okamžiku přijetí pokynu k výjezdu, uděleného na základě vyhodnoceného tísňového volání zdravotnickým operačním střediskem, až do okamžiku návratu na základnu výjezdové skupiny nebo na místo určené příslušným zdravotnickým operačním střediskem;
7. „zdravotnickým operačním střediskem“ – centrální pracoviště operačního řízení zásahu, které v nepřetržitém provozu přijímá a vyhodnocuje tísňová volání, vysílá výjezdové skupiny a koordinuje zajišťování zdravotnické záchranné služby;
8. „místem zásahu“ – místo, kde se pacient nachází v okamžiku, kdy se k němu dostanou členové výjezdové skupiny.

Článek 2

Účel

Tato Rámcová smlouva stanoví právní rámec pro přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby s cílem zajistit v příhraničním území co nejlepší dostupnost této zdravotní služby.

Článek 3

Oblast působnosti

(1) Tato Rámcová smlouva platí pro následující příhraniční území:

- v České republice pro Liberecký kraj, Ústecký kraj, Karlovarský kraj, Plzeňský kraj a Jihočeský kraj,
- ve Spolkové republice Německo pro Svobodný stát Sasko a Svobodný stát Bavorsko.

(2) Tato Rámcová smlouva se vztahuje na všechny osoby, které se nacházejí v příhraničním území uvedeném v odstavci 1 a které potřebují poskytnutí zdravotnické záchranné služby.

Článek 4

Ujednání o přeshraniční spolupráci

(1) Ke konkretizaci přeshraniční spolupráce podle této Rámcové smlouvy se uzavírají ujednání o přeshraniční spolupráci.

(2) V souladu s vnitrostátním rozdělením kompetencí a platnými vnitrostátními právními předpisy příslušné smluvní strany jsou k uzavírání ujednání o přeshraniční spolupráci oprávněny:

- v České republice Liberecký kraj, Ústecký kraj, Karlovarský kraj, Plzeňský kraj a Jihočeský kraj,

- ve Spolkové republice Německo ministerstva spolkových zemí Svobodného státu Bavorska a Svobodného státu Saska příslušná pro zdravotnickou záchrannou službu po dohodě s komunálními zřizovateli a plátcí těchto služeb a pro Svobodný stát Bavorsko i se Sdružením smluvních lékařů Bavorska.
- (3) Přeshraniční spolupráce podle této Rámcové smlouvy probíhá na základě žádosti příslušného zdravotnického operačního střediska jedné smluvní strany o spolupráci. akceptace této žádosti příslušným zdravotnickým operačním střediskem druhé smluvní strany a vysláním výjezdové skupiny na místo zásahu.
- (4) Ujednání o přeshraniční spolupráci stanoví podmínky a postupy přeshraniční spolupráce zdravotnické záchranné služby zejména v těchto oblastech:
1. organizace zdravotnické záchranné služby v rámci přeshraniční spolupráce;
  2. provádění zásahu výjezdové skupiny jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany;
  3. nasazení dopravních prostředků zdravotnické záchranné služby jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany;
  4. určení vhodného zdravotnického zařízení podle článku 1 bodu 2.; pokud to zdravotní stav pacienta dovolí, bude pacient, který má v době zásahu výjezdové skupiny své bydliště na území jedné smluvní strany, zpravidla přepraven na území této smluvní strany;
  5. postupy během převozu pacienta do zdravotnického zařízení a při jeho příjmu do zdravotnického zařízení tak, aby pacientovi byla poskytována nepřetržitá zdravotní péče bez zbytečných časových prodlení;
  6. kritéria pro hodnocení a kontrolu kvality a bezpečí zdravotnické záchranné služby, jakož i postupy pro vedení dokumentace, statistické evidence a vyhodnocování přeshraniční spolupráce ve smyslu této Rámcové smlouvy;

7. vyúčtování a úhrady nákladů přeshraniční spolupráce podle článku 11 této Rámcové smlouvy;
8. rozsah pojištění odpovědnosti za škodu podle článku 12 této Rámcové smlouvy;
9. postupy pro komunikaci mezi příslušnými zdravotnickými operačními středisky smluvních stran, zdravotnickými operačními středisky a výjezdovými skupinami a mezi výjezdovými skupinami navzájem;
10. pravidla a postupy pro případ, že během zásahu výjezdové skupiny dojde k úmrtí pacienta.

Článek 5

Členové výjezdové skupiny

- (1) Členové výjezdové skupiny, oprávnění vykonávat činnosti zdravotnické záchranné služby podle vnitrostátních právních předpisů jedné smluvní strany, jsou pro účely této Rámcové smlouvy považováni za oprávněné k přechodnému vykonávání těchto činností na území druhé smluvní strany a jsou osvobozeni od povinného členství v profesních komorách této druhé smluvní strany.
- (2) Členové výjezdové skupiny jedné smluvní strany, vykonávající činnosti v souladu s touto Rámcovou smlouvou, mají při přeshraničním zásahu výjezdové skupiny na území druhé smluvní strany stejné profesně-právní postavení jako členové výjezdové skupiny této druhé smluvní strany a jednají v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území výjezdová skupina zásah provádí.
- (3) Při přeshraničním zásahu výjezdové skupiny se zdravotničtí pracovníci řídí vlastními doporučenými postupy pro poskytování zdravotní péče.

Článek 6 Překračování státních hranic

- (1) Osoby, které při provádění této Rámcové smlouvy vstupují z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, jsou osvobozeny od povinnosti mít u sebe platný cestovní doklad, jakož i vízum nebo jiný dokument, který opravňuje ke vstupu a k pobytu na území druhé smluvní strany, pokud jsou tyto doklady požadovány. Toto osvobození končí, jakmile je možné uведенé doklady obdržet nebo získat náhradní doklady, přičemž se musí přihlídnout ke zvláštním okolnostem daného případu.
- (2) Pokud neexistuje možnost obdržet doklady uvedené v odstavci 1, přijme smluvní strana, z jejíhož území došlo k překročení státních hranic, bez dodatečných formalit a bez zbytečných průtahů osoby, kterým byla na území druhé smluvní strany poskytnuta zdravotní péče.
- (3) V případě dočasného znovuzavedení ochrany hranic na společných státních hranicích v souladu s právem Evropské unie, a pokud byla stanovena určitá místa pro překračování státních hranic, mohou dopravní prostředky zdravotnické záchranné služby a všechny osoby podle odstavce 1 překračovat státní hranice pouze na těchto místech. K překročení státních hranic mohou být použita i jiná než stanovená místa, pokud o tom budou předem informovány příslušné orgány odpovědné za ochranu státních hranic.

Článek 7 Zvláštní postavení dopravních prostředků zdravotnické záchranné služby

- (1) Vozidla zdravotnické záchranné služby jedné smluvní strany mají při zásahu výjezdové skupiny podle této Rámcové smlouvy na území druhé smluvní strany stejná zvláštní práva a právo přednosti jízdy jako vozidla zdravotnické záchranné služby této druhé smluvní strany v souladu s pravidly silničního provozu.
- (2) Dopravní prostředky zdravotnické záchranné služby jsou při zásahu výjezdové skupiny podle této Rámcové smlouvy oprávněny používat na území druhé smluvní strany vlastní zvláštní výstražná světla a zvláštní výstražná zvuková znamení.

- (3) Vozidla zdravotnické záchranné služby jsou při zásahu výjezdové skupiny podle této Rámcové smlouvy na území druhé smluvní strany osvobozena od poplatků za užití zpoplatněné pozemní komunikace.
- (4) Každá smluvní strana uznává technické průkazy, řidičské průkazy, řidičská oprávnění, průkazy způsobilosti pilotů vrtulníků a vůdců plavidel, lodní osvědčení, technická vybavení, povolení a jiné požadavky nezbytné k provádění zásahů výjezdové skupiny, které splňují vnitrostátní právní předpisy druhé smluvní strany, jako odpovídající svým vlastním právním předpisům.

Článek 8

Vybavení výjezdové skupiny

- (1) Vybavení výjezdové skupiny, potřebné k provádění zásahů výjezdové skupiny podle této Rámcové smlouvy, musí splňovat požadavky stanovené právními předpisy platnými v místě, kde je základna této výjezdové skupiny umístěna.
- (2) Přeshraniční prevoz vybavení výjezdové skupiny nepodléhá žádným zákazům nebo omezením dovozu nebo vývozu ani povolení příslušných národních orgánů.

Článek 9

Používání letadel pro zdravotnickou záchrannou službu

- (1) Letadla určená pro zajištění zdravotnické záchranné služby se k zásahu výjezdové skupiny podle této Rámcové smlouvy použijí pouze pro poskytnutí Vrtulníkové letecké zdravotnické záchranné služby (Helicopter Emergency Medical Service - HEMS) podle práva Evropské unie.
- (2) Letadla používaná pro zajištění zdravotnické záchranné služby, která jsou umístěna na území jedné smluvní strany, mohou při provádění zásahu výjezdové skupiny podle této Rámcové smlouvy přelétat území druhé smluvní strany a přistávat a vzlétat i z jiných míst než z povolených letišť a ploch určených k přistávání a vzletům.

Článek 10
Ochrana osobních údajů

Přeshraniční spolupráce podle této Rámcové smlouvy je prováděna tak, aby byla zajištěna ochrana osobních údajů dotčených osob v souladu s právem Evropské unie a s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 11
Úhrada nákladů

- (1) Pravidla úhrady nákladů vzniklých při provádění této Rámcové smlouvy budou stanovena v ujednáních o přeshraniční spolupráci v souladu s článkem 4 této Rámcové smlouvy.
- (2) Při úhradě nákladů spojených s prováděním této Rámcové smlouvy se přednostně postupuje podle pravidel daných právem Evropské unie.

Článek 12
Odpovědnost a náhrada škody

- (1) Úprava odpovědnosti a náhrady škod, které vzniknou při provádění této Rámcové smlouvy, se řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy, právem Evropské unie a použitelnými mezinárodními smlouvami.
- (2) Rozsah pojištění odpovědnosti za škody způsobené nebo vzniklé při provádění této Rámcové smlouvy členy výjezdových skupin a dopravními prostředky zdravotnické záchranné služby na území druhé smluvní strany bude stanoven v souladu s vnitrostátním rozdělením kompetencí a platnými vnitrostátními právními předpisy příslušné smluvní strany v ujednáních o přeshraniční spolupráci podle článku 4 této Rámcové smlouvy.

Článek 13 Společná komise

- (1) Zřizuje se Společná komise složená ze zástupců obou smluvních stran, která bude sledovat provádění této Rámcové smlouvy a řešit případné sporné otázky, které vzniknou v souvislosti s jejím výkladem a prováděním. V případě nemožnosti nalezení shody budou sporné otázky řešeny diplomatickou cestou.
- (2) Složení a způsob fungování Společné komise bude dohodnuto ve statutu této Společné komise. Po vstupu této Rámcové smlouvy v platnost zmocní obě smluvní strany bez zbytečného odkladu zástupce k jednáním o statutu Společné komise.

Článek 14 Vztah k jiným mezinárodním smlouvám

Touto Rámcovou smlouvou nejsou dotčena práva a povinnosti smluvních stran vyplývající z jiných mezinárodních smluv, zejména ze Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o vzájemné pomoci při katastrofách a velkých haváriích, podepsané dne 19. září 2000 v Berlíně.

Článek 15 Závěrečná ustanovení

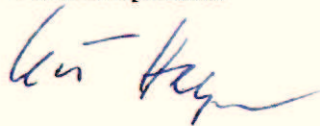
- (1) Tato Rámcová smlouva se sjednává na dobu neurčitou.
- (2) Smluvní strany si navzájem sdělí diplomatickou cestou, že jsou splněny vnitrostátní podmínky pro nabytí platnosti této Rámcové smlouvy. Rámcová smlouva vstupuje v platnost 30 dní po doručení poslední notifikace.
- (3) Změny této Rámcové smlouvy vyžadují ke své účinnosti písemnou formu. Změny této Rámcové smlouvy vstoupí v platnost podle postupu uvedeného v odstavci 2.

(4) Každá smluvní strana může tuto Rámcovou smlouvu kdykoliv písemně vypovědět diplomatickou cestou. Platnost Rámcové smlouvy skončí dvanáct měsíců ode dne doručení oznámení o výpovědi druhé smluvní straně.

(5) Platnost ujednání o přeshraniční spolupráci podle článku 4 této Rámcové smlouvy skončí současně s ukončením platnosti této Rámcové smlouvy podle odstavce 4.

Dáno v *Plzni* dne *4. 4. 2013* ve dvou originálních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku

Za Spolkovou republiku Německo

